

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jone presbytero [et] martyre. Cap[itulum]. cvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

uā perimeret: eo q̄ nihil miraculū apparuisset. Nam hieronymus aures clauserat: mirabilior appareret. Hora autem debita siluanus iuxta oblationem: letus quasi ad nuptias pergens ad supplicium ductus est. Qui inuocato hieronymo: ne fides catholica deperiret: spiculatori collum prebuit: et ut se feriret rogauit. Eū autē ille ensem leuasset: adest subito hieronymus cū cū cernentibus: extensa manu: spiculatoris ensem tenuit: et siluanus exurgeret imperauit. Deinde hereticum increpauit: scripturā illam falso compositam astruit: et miratus terribiliter iudicium mortis disparuit. Confestim ergo caput sabinsani a corpore detruncatū terrā percutit: ac si spiculatoris ense amputatum fuisset. Quo miraculo discipuli heresiarum ad fidem catholicam redierunt. Post hec diabolus siluanum sanctitati inuidens: ut ipse famā lederet: in eius speciem se mutauit: et cuiusdā nobilis matrone noctu intrans: thalamū: eam in lecto sam postquam de concubitu requisit. Illa clamante hominē in eius camerā introisse: accurrentibus famula et vicinis: diabolus ad fidem illorum confirmandā sub thoro latitauit. Quē illi inuenientes: accensis luminibus intrantes. Siluanum archiepiscopū crediderunt. Et propter ipsius opinionem stupefacti interrogauerunt: cur tantā nequitia presumpserit. Qui ut maius contra sanctum odium incitaret: cepit horrenda loqui: et astruere q̄ ipse ad hoc mulier inuississet: illa autem ipse aperto ore dementiens: multas ab eo contumelias audiuit: q̄ illi hec sustinere non valentes: iniurijs et uerbis ipse de domo expulerunt. Que cum diuulgata fuisset: tota ciuitas contra illum commota: siluanum hypocritam incendio dignum acclamabat: ut autem vir domini audiuit: hec patienter tulit: et deo gratias egit. Et ad cedendū furorē se ad bethleem ad locum: uidelicet magistri hieronymi: ad tempus mansurum transiit. Cuius luto autē anno cum in ecclesia bethleem ad sepulchrum hieronymi die quodā solus ozaret: uir quidā malignus ingrediens siluanū hypocritam et adulterū acclamans: gladium educens ipse in eius guttur demergere uoluit. Sed episcopo hieronymū inuocante manu illius reuerterea: gladio proprio seipsum peremit: superueniens alter nequissimus existimans hominē illum per siluanum interemptū: illū similiter occidere conabatur. Sed quō primo acciderat: et huic euenit. Subsequenter duo alij intrauerunt: duosq̄ occisos uidentes signari diuini iudicij: scelus illud factū ab homine dei putauerunt. Quorum unus in eum insiluit ense nudato. Sed episcopo hieronymū inuocante uir ille ut duo priores se proprio ense et manu iugulauit. Quod socius magie ascribens: ante fores ecclesie clamat siluanum adulterum et maleficū: ac hominū occisorem: concurrunt populi episcopū dignū incē

dio acclamātes. Episcopus innocens: ut ad supplicium pertrahatur. Ex illis accurrens ipse libera re nitit: sed magis populus concitat. Cum autē extra ecclesiam duceret: hieronymus uisibiliter de sepulchro exiens: cunctis splendens apparuit qui siluanū dextera tenēs: de medio populi furentis eduxit. Inter hec demoniaca uinculis ferreis alligata ad tumulū eius liberanda deferretur. Sed hieronymus demoni mādauit ut exiens cunctis publice: que in siluanū commiserat appareret. Quod a femina illa diabolus discessit in forma et habitu siluanū cunctis apparuit: ita ut ab eo nullatenus discerni posset. Sicq̄ comō cuncta que cōtra uirū dei commiserat enarrauit et cōtinuo nusq̄ disparuit. Hieronymus autem siluanū adhuc tenēs dextera: si aliud a deo uellet interrogauit: quid se de hoc seculo sumēdum postulauit: et quod perierat impetrasse audiuit: Statimq̄ disparuit hieronymus: et post hoc spaciū in pace exspirauit siluanus. Dies quoq̄ post pulchrum eius pedes prociidunt: et de in eū commissis uentem petunt: corpusq̄ ipsius ad nazareth tollentes: in eius ecclesia honorifice condiderunt: quiescit in pace. x. kal. octobris.

De sancto Siluano abbate. Cap. cv.

Siluanus abbas in deserto de scythia claruit: de quo legitur in uirgilio

patru: q̄ in exra mentis raptus ad se rediens: postmodū flere cepit: dixitq̄ se uidisse quosdā ex fratribus suis ad inferna trahi. Dū autē ad monasteriū quoddā cū zacharia

et discipulo uenisset: et cū fratribus aliquantulū comedisset: reuertēs discipulū aquā i uia bibētē redarguit: eo q̄ ipse dies ieiunij solueret. Qui dū ei rēdit: quō ieiunij fuerat: q̄ eo die cū fratribus comedissent: audiuit ab abbate q̄ illud fuerat cōuiuiū charitatis. Aliquū dū quidam pegrinus frater ad eū uenisset: et frēs eius manibus operātes uidisset: redarguit illos dicens: q̄ maria optima pte elegit: que abbas in cella locatū hora nona cū ceteris ad mēsam nō uocauit. Ille autē post cibū abbatē cur se nō uocasset interrogauit. Qui ille rēdit q̄ hō spiritalis erat et esca opus nō hēbat. Hoc audies frater penitentiā egit: a siluanoq̄ audiuit q̄ etiā maria marthe ministerio indigebat. Hec in uitis parum: Cap. cvi.

De sancto Jone presbytero et martyre. Cap. cvii.

Jon presbyter et martyr apud castresium pagū passus est. Hic ex partibus athenarū ueniens scō carauitio martyri uisus romā sociatus cū beato dionysio

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxxiij.

epo ex urbe egressus cum eodē galliā adiit: et ab ipso presbyter ordinatus: caesariū pagū pro perans: euageliū predicauit: herbis uiribus et aqua frigida sustentatus. Ad quē predicantē tres lictores a iuliano p̄fecto parisijs missi sunt: ut eū tenerent: et occiderent. Qui eū prope parisijs inuentū nullo timore territum nec minis turbatū: nec ullatenus a doctrina desistētem: uerberibus cesum decollauerūt. p̄. kalen. octobris. Lulus corpus truncū caput manib⁹ tollens vsq; ad locū ubi sanctus martyr sibi sepulturam elegerat quasi militari uoio procedēs ibidē occubuit: sepultūq; ibidē miro fragrans odore in loco: qui dicitur mons sancti ionis.

De sancto Florentio presbytero. Cap. cvij.

Florentio presbyter floruit tpe constantini imperatoris: qui sancto floriano martyri sociatus: de quo supra dictū est in eius passione. lxx. nonas maij post eius excessum et martyriū sub diocletiano peractū ab angelo montius ad gallias uenit: et ad portū fluminis rhodani: qui dicitur lugdunum applicuit: ubi cum esset dies dominicus: ut missam audiret: nauem contractam sine gubernatore reper tam ascendit: et angelo duce transiit: ibiq; demontaciū inuentū ab oppressione inmundi spiritus liberauit: et in ipsa uia plurima alia miracula fecit. Quem sanctus martinus ep̄s turorensi. per uisum angelo monitus sacerdotē consecrauit. A quo dimissus uenit ad locum p̄p̄tergerin: cui nomē erat gloriana: in quo erat spelunca serpētibus plena: quos ille sua oratione fugauit: et ibidē se iunq; et orationib⁹ quotidie uacās mansionē elegit. Singulis quoq; annis orationis gratia turorensi. ueniebat. Eū autē peruenisset ad locū: q̄ dicitur cōdata iuxta fluiū multierē: cecā flantē amarissime reppit: et ab ea filius eius atq; ductorē in flumine necari audiuit: et mox oratione p̄missa in loco ei ostenso ab angelo piscatores rheria lactare fecit: et filiū mulieris de flumine uiuū extractū ei restituit: et ipas isup a cecitate sanauit. Uixit autē a tpe quo a serō floriano fuerat separatus annis. lxxij. et annorum cxxij. migravit ad xpm. p̄. kalen. octobris. sepultus apud lugdunū miraculis clarus.

De sancto Sanctino episcopo et confessoze. Cap. cvij.

Sanctin⁹ ep̄s apud melderū. cluistrum claruit tempore domitiani et nerue imperatorū: qui a beato dionysio ep̄s ordinatus: missus est carnotū ad predicandum: et postmodū ab eodem melderū ubi in pontificicē p̄fecerit: cui antoninum iuniorē in sociū et presby

terum cōcessit: mandans eis: ut post martyriū ipsius dionysii quod se pro xpo passurum didicerat: omnia que circa se contigissent: romano pontifici et fidelibus rome intimare curarent. Itaq; postq; dionysius passus est sanctinus et antoninus romā pergebant iussa implerūt: uentibusq; illis in italiā sanctinus sociū febricitantē diebus pluribus expectauit. Ne tandem iter retardaret: antoninū hospiti cum encensis et lintib⁹ cōmendauit: ut si cōualesceret: inde ei ministraret: si decederet: illū inde sepeliret. Et sic a loco discessit. Antoninusq; post modū cum decessit. Quē princeps ille omnibus sibi retētis: in stabulo iumentorū in sterquilino sepeluit. Quod dum sanctinus qui tā fines uerbis tetigerat per spiritum cognouisset: retrocedēs ab hospite de socio requisit. Ille autē eum obisse: corpusq; se honeste sepelisse affirmauit. Quem sanctinus dementēs: ac redarguēs ad locum accessit: et oratione p̄missa sociū de fossa euocans suscitauit. Quod princeps ille cernens cōfusus uentam petiit: et fidem christi suscepit. Tunc ambo celebrata missa romā uenerunt: et anacleto pape actus et gesta sancti dionysii: necnon et que sibi contigerant narrauerunt. C̄ Perfectoq; negotio ad urbem melderensem redierūt: predicationi instantes. Post que sanctinus dormiuit in Christo decimo kalendas octobris. Cui et antoninus in ep̄ata successit: et consumatus ipse in sanctitate ad christum migravit. Quorū ambo corpora in vno tumulo collocata requiescunt.

De sancto Lino papa et martyze. Cap. cix.

Linus papa et martyze natus in urbe italie de regione tuscie: p̄ter herculano beato petro apostolo in pontificatu romano successit. Seditq; annos. xi. menses. iij. dies. xij. Hic et p̄cepto beati petri apostoli constituit: ut mulieres in ecclesia uelato capite introirent. Dicunt quidam: q̄ linus et cletus petri successores: nō sederūt ut pontifices: sed ut petri coadiutores: quibus beatus petrus in uita sua credidit ecclesiasticarum rerum dispositionē. Ipse hō tūm predicationi et orationi uacabat: propter quod tanta auctoritate dotari meruerunt: ut in catalogo pontificū ponerentur. Elementē hō ipse beatus petrus sibi successorem constituit: licet autē hec ueritate nitantur: tamē ut ait hieronymus: beatus clemēs spiritu sancto plenus: timens ne apostolica ordinatio posteris temporibus transiret in uitiū: ut quidā munus hereditarium putantes: minus de dei cogitarent electione: linū et cletum ante se coegit pontifis